Ч. 42 (14.290). Львів, вівторок 25. лютого 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Редакція і Адміністрація: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, франції, Голяндії, Бельгії 20 фр фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Розправа при замкнених дверях за приналежність до ОУН. у Стрию.

26 молодих українців на лаві підсудних.

(Телефонограма від нашого спеціяльного кореспондента.)

Стрий, 24. лютого 1936.

Перед судом присяглих у Стрию почався в понеділок 24. лютого ц. р. великий процес проти 26 підсудних молодих українців з Верині, Надітич і Розвадова, Устя, Миколаєва н. Дн. та одного зі Львова. Розправа потягнеться кілька тижнів, бо прокуратор покликав 56 свідків. Трьох підсудних відповідає з вільної стопи, 23-ох перебуває в судовім арешті. 24-ох підсудних прокуратор притягнув до відповідальности за приналежність до ОУН (злочин державної зради зі ст. 97. § 1. к. з.), кількох підсудних за вбивство та тяжке ушкодження тіла (злочин зі статтей 26, 27, 225, і 226. к. з., провина зі ст. 235 к. з.), кількох за покривання злочинців (провина зі ст. 154 § 1. к. з.), пятьох підсудних за переховування вибухових матеріялів (проступок зі ст. 222 § 1 і 2 к. з.), переховування зброї (проступок зі ст. 47 § 1. закону про зброю) та за інші провини.

На лаві підсудних засіли: 1) *Іван Паньків*, літ 24, з Верині, 2) *Микола Томицький*, літ 23 з Верині, 3) *Степан Проців*, літ 23 з Надітич, 4) *Грицько Проців*, літ 29 з Надітич, 5) *Іван Корда*, літ 25 з Надітич, 6) *Михайло Угера*, літ 24 з Надітич, 7) *Микола Галецький*, літ 22 з Верині, 8) *Роман Гривів*, літ 25 з Верині, 9) *Михайло Шух*, літ 25 з Верині, 10) *Гнат Проців*, літ 28 з Розвадова, 11) *Микола Табінський*, літ 25 з Розвадова, 12) *Ів. Саварин*, л. 26 з Розвадова, 13) *Евген Пришляк*, літ 23 з Миколаєва, 14) *Олександер Николишин*, літ 25 з Розвадова, 15) *Іван Гриця*, літ 24 з Надітич, 16) *Андрій Гриця*, літ 26 з Надітич, 17) *Іван Демко*, літ 29 з Розвадова, 18) *Семен Горак*, літ 28 з Устя, 19) *Евген Верева*, літ 26 зі Львова, 20) *Михайло Горак*, літ 22 з Устя, 21) *Теодор Максимів*, літ 26 з Верині, 22) *Теодор Стасів*, літ 28 з Миколаєва, 23) *Ярослав Пришляк*, літ 25 з Миколаєва, 24) *Гринь Рудко*, літ 26 з Надітич, 25) *Онуфрій Круців*, літ 51 з Розвадова, 26) *Марія Гірникова* літ 41 з Розвадова.

Предсідником трибуналу є суддя *Ян Веховський*, вотантами — судді Рибіцький та Ведра.

Підсудних боронять оборонці д-р *Вол. Старосольський* зі Львова та адвокати зі Стрия: *д-р В. Калуський, д-р В. Лужецький та д-р А. Герасимів.*

Трибунал рішив, що розправа йтиме при замкнених дверях. У цій справі інтервенював у предсідника трибуналу обор. д-р Володимир Старосольський, але його інтервенція була безуспішна.

Конференція „округлого стола" з Німеччиною.

Англійська преса пише, що Франція задумує скликати в літі ц. р. конференцію округлого стола, в якій візьме участь теж Німеччина. На цій конференції обговорять цілу европейську політику, зокрема програму зброєнь поодиноких держав. Мусоліні стоїть на становищі, що Італія не зможе взяти участи в цій конференції до часу, доки не скасують санкцій.

Французький сенат проти пакту з СССР.

ПАРИЖ, ПАТ. Від довшого часу в парляментарних колах кружляли поголоски, що ратифікація французько-большевицького пакту може застрягнути по дорозі між палатою послів і сенатом. Продовжування дискусії у справі ратифікації пакту в палаті викликало побоювання лівих кол. Здогадуються, що палата послів не скінчить дискусії над цією справою у вівторок 25. лютого ц. р. Дуже можливо, що палата послів присвятить справі ратифікації ще одно засідання у четвер, і тоді відбулось би голосування над ратифікацією французько-большевицького пакту. Одначе після ратифікації пакту в палаті послів ціла справа опиниться ще в сенаті, де — як пише „Еко де Парі" — не спішиться з дискусією на цю тему. В сенаті мабуть довшу промову виголосить сен. Ливаль. Ліві кола передбачують, що в сенаті проєкт ратифікації стрінеться з новими труднощами. Тому „Юманіте", орган комуністів гостро виступив проти сен. Лявеля, закидаючи йому, що веде акцію проти ратифікації. На думку комуністів, в сенаті підготовлюють небезпечну інтригу проти ратифікації французько-большевицького пакту так, що пакт опиниться на черзі нарад у сенаті перед замкненням сесії.

Німеччина підготовляє касарні для війська в Сарщині.

ЛЬОНДОН, ПАТ. „Дейлі Геральд" повідомляє, що в Сарщині німецька влада підготовляє касарні для німецького війська. Тому випорожнили вже касарні у Сарбрікен, в яких кільканацять років мали приміщення приватні особи та установи.

ТРИ НОВІ ПОЛІТИЧНІ ВІЗИТИ.

Югославія проти пляну прем. Годжі.

Політичні кола Югославії висловлюються дуже обережно про „політичні наради чехословацького прем. Годжі у Білгороді. Хоч політичні кола далі запевняють, що в справі Австрії держави Малої Антанти поступатимуть солідарно, не заперечують, що виринули деякі розбіжні думки. Тому не слід сподіватись конкретних вислідів візити прем. Годжі у Білгороді. Виявилося, що уряд Югославії не погоджується з пляном прем. Годжі у справі перебудови Середущої Европи і висуває свої завваги. Одночасно в останніх роках німецька дипльоматія розвинула оживлену акцію в Югославії. Кружляють поголоски, що Німеччина запропонує Югославії підписання дуже корисного для неї договору у справі товарових кредитів. У звязку з тим говорять про нову візиту прем. Ґерінга в Берліні.

БУКАРЕШТ, ПАТ. Потверджують вістки, що до Букарешту прибудуть незабаром з візитою чехословацький прем. Годжа та австрійський канцлер Шушніг. Темою нарад справи Середущої Европи.

Летунська комунікація між Москвою — Прагою.

Большевики з поспіхом підготовляють наладнання летунської комунікації між Москвою і Прагою. Директором нової большевицької лінії призначений Камінський. Чехословацький уряд повідомив, що вже закінчена підготова до відкриття нової летунської комунікації, яка відбуватиметься понад територією Румунії. Большевицький уряд з поспіхом підготовляє нові летовища у Києві і в Брянську. Офіційно летунська комунікація почнеться у травні н. р.

Новий бльок,

на який мало звернули уваги.

Прага, лютий 1936.

Здається, що й найбільш передбачливі дипльомати не сподівалися, що смерть і похорони короля Англії будуть мати такий вплив на загальноевропейську політичну ситуацію, яку вони в дійсности мали і мають. Маємо тут на думці всі ті дипльоматичні розмови, які відбулися спершу в Льондоні, а відтак продовжувалися в Парижі. Про них писала і ще й нині пише вся европейська преса дуже й дуже багато і дуже різно. Найбільше уваги присвячують розмовам із совітськими делегатами, Літвіновом і Тухачевським та всім тим комбінаціям, які лише можна було з цих розмов зробити. Деякі з цих комбінацій мали навіть сензаційно-ревеляційний присмак. Бож дійсно — яке це багатство тем для буйної уяви політичних журналістів: **Льондон — Москва — Токіо, Льондон — Москва — Берлін — Токіо, Далекий Схід та Европа, СССР — Далекий Схід — Америка** і т. д. і т. д.

Тому не диво, що за цими притягливими комбінаціями, які зродилися з тих усіх льондонських розмов, світова преса не звернула майже ніякої уваги на одну, на око ніби дрібну льондонську розмову, а саме на розмову заграничного міністра Афганістану з відповідальними державними мужами Англії. А тимчасом **ці розмови були чи не найважніші поза розмовами з большевиками,** бо оскільки між Великою Британією й СССР налаписються приятельські відносини, то в Афганістані, буферській державі між СССР та Британською Імперією в Азії, запанує „мир у дома та приятельські відносини з сусідами", з яких найважнішими є саме СССР та Британська Імперія.

Афганістанський міністер закордонних справ Сердар Фез Могамед Хан виїхав зі столиці Афганістану, Кабулю, вже в грудні через Пешавар до Бомбаю. По дорозі до Льондону він відвідав ще Багдад, Ангору, Царгород, Відень та Париж. З Льондону він має повернутись назад до Кабулю через Берлін та Москву. В Ангорі Сердар Хан довів до заключення **договору між Туреччиною, Персією та Афганістаном.** Ходять поголоски, що до цього договору приступить теж Ірак.

Ці дипльоматичні рухи в Азії мають уже тепер та можуть мати і в майбутньому величезне політичне значіння. Зачинає творитись не що інше, як **бльок ісламських держав.** Усякі бльоки є тепер дуже в моді, головнож у звязку з Лігою Націй, у якій нині п. Літвінов зумів погодити матеріяльні інтереси міжнародного анонімного капіталу з інтересами СССР.

Для Ліги Націй у її сучасних клопотах з італійським фашизмом, який ніяк не хоче піддатись під диктат міжнародних фінансієрів, оцей **ісламський бльок, з виразними протиіталійськими тенденціями,** є дуже симпатичний і певно дістане благословення і від Ліги Націй і від Англії. Не менш симпатичний він і для Совітів, тимбільше, що зявляється саме в часі, коли Совітам СССР дуже потрібно й на руку, щоб Італія мала повні руки клопотів в області Середземного Моря і таким чином не могла загрожувати разом з Німеччиною позиціям Совітів в

Европі. Особливо йде цей бльок на руку Совітам тепер, коли вони готуються до розрахунку з Японією та до знищення Китаю.

Так у сучасну пору цьому ісламському бльокові припалоб завдання тримати в шаху Італію і допомогти інтересам Англії, міжнародніх фінансієрів та СССР. А в майбутньому цей бльок, дуже можливо, забереться і до реставрації каліфату.

Р. М—ий.

Після великої перемоги італійських військ в Абисинії.

Відгомін в італійській пресі.

Санкції, які Англія при помочі Ліги Націй пристосувала до Італії, не спинили Італії від її намірів в Абисинії. Навпаки — ще більше скон солідували ввесь нарід, який вірить разом із Мусолінієм у необхідність здобути нові кольонії в Африці.

Після перемоги Ґраціяні на південному фронті в Абисинії велику перемогу осягнув тепер маршал Бадоліо на північному фронті — на південь від Макале. Бій був завзятий. Треба знати, що рас Мулюґета командував найдобірнішими частинами, з яких складалась його армія. Озброєні вони, при помочі Англії, в усі роди модерної зброї. Командантами поодиноких частин було багато европейських старшин. Бій за верх Амба-Арадам (2.896 м.) тривав пять днів, поки італійські війська встигли здобути той верх. Навіть італійські часописи признають великий героїзм абисинських військ. „Іль Пополо д' Італія" з 19. II. н. р. пише: „Вісімдесять тисяч людей раса Мулюґети бились на своїх становищах із запалом варварів і технікою европейською. Вони подалися щойно після пятьох днів завзятого бою".

Перемога велика, це видно з відгомону її у пресі не тільки італійській, але й усієї Европи. Вся Італія на великих радощах. Не виключене, що після розбиття найкращих двох армій расів Дести і Мулюґети негус буде примушений говорити безпосередньо з Італією. Тоді Ліга Націй не моглаб уже, здається, нічого сказати.

Для нас іще цікаве в тому всьому буде те, що італійська преса знову гостро виступає проти договору у Версаї і проти Ліги Націй. Згаданий вище щоденник каже: „Версай — це була несправедливість. Женева — це несправедливість ще чорніша, це величезна похибка".

Справді: Хто як хто, але ми безмежно більше лиха і несправедливости зазнали саме від версайського договору і від Ліги Націй.

М. З.

Про права для білорусинів.

Як відомо, на білоруських землях не було виборчого компромісу. Тому нема у соймі ні одного посла білорусина. Це тим дивніше, що ввійшов до сойму з цих земель представник росіян-старообрядівців, п. Шімонов, дарма, що старообрядців є горстка та є вони продуктом російсько-урядової кольонізації. Але цілком легковажити голосом і потребами Білоруської Землі таки годі. І тому не дивуємось, але з приємністю відмічуємо, що вже двократно виступила у соймі посолка з Виленщини п. Пелчинська в обороні саме прав білорусинів. Ми не мали можливости звязатися з білорусинами підчас теперішніх виборів до сойму, як це звичайно робили передтим. І тому бодай на сторінках „Діла" хочемо згадати про потреби Білоруської Землі, хочби у тій формі, що передруковуємо есенціональний зміст першої промови в обороні білоруських земель п. Пелчинської. Ось що п. сказала п. Пелчинська на днях підчас загальної буджетової дискусії у соймі:

На вступі коротка історична ремінісценція. Землі Виленщини за часів давньої Річипосполитої були тереном швидкого господарського розвитку, великими кроками здоганяли вони захід і щойно політичний упадок Польщі став упадком тих земель. По упадку Польщі увійшли ті землі в період інерції, та маймо відвагу це голосно й виразно сказати: в цьому періоді вони й до сьогодні. Виленська та новгородська земля є тереном, який був поставлений поза скобки тих процесів розбудови господарських сил, що їх переживали західні частини держави. Землі виленська й новгородська не знали літ добрі конюнктури, лише знали безнастанну депресію, поглиблену останньо у великій мірі загальною кризою.

Правда, гасла господарської помочі для східних земель тепер дуже популярні. Але вони мають у собі щось із милого усміху для бідного кревняка.

Молоді економісти у Вильні ведуть низку дослідів над господарським білянсом північно-східних земель. З тих дослідів виходить, що процеси поділу доходів у Польщі для північно-східних земель мають відемний вигляд. Коли глянемо на землі з такою ріжною господарською структурою, то мабуть буде ясне для кожного, що в державі, що у своїх межах має простори з такою диаметрально ріжною господарською структурою, далеко посунене усуцільнення прав може давати лихі наслідки. Коли зуніфіковані норми почнемо стосувати до неоднакових господарських умовин, то для нижчого господарського рівня вони стануть дуже важкі. У тих умовинах землі, що стоять нижче під господарським оглядом, стають землями господарсько упослідженими.

В інтересі господарської уніфікації держави є скоро піднести землі, що є занедбані під господарським оглядом, в інтересі держави є спеціяльно підсилювати темпо розвитку тих земель. Проблема східних земель є великою державною справою спеціяльного значіння. Коли говоримо про місію Польщі на сході, коли ця місія тягнеться через цілу історію Польщі, то не можемо сьогодні втискатися великим господарсько відсталим, упослідженим простором, що переживає період інерції, поміж землі Латвії, Литви й Совітської Білоруси, що у скорішому від нас темпі прямують до господарського двигнення.

Щоби східні землі піднести, не вистануть лише відрухом зацікавлення, симпатії чи навіть нескоординовані відрухи хвилевої допомоги. Тут конечне збільшення суспільного доходу цих земель. Слід створити спеціяльні безпосередні привілеї, що потягнуть, що заохотять інвестувати на сході. Виленська земля має для промислу, для перетворювання могутній льокалізаційний чинник у виді численних рук дешевого й доброго робітника. А коли йде про публичні фонди, про розділ сум буджетових і позабуджетових, якими безпосередньо або й посередньо диспонує держава, то будемо домагатися, щоб розділ тих сум переводжено так, щоб вирівнувати упосліджені східні землі в ділянці заінвестування, бо дуже низький ступінь заінвестування тих земель є одною з причин їх господарської відсталости. До необхідних основних інвестицій зачисляємо інвестиції з ділянки комунікаційних справ, з ділянки акції усуцільнення і меліорацій, з ділянки відбудови шкільної сітки. Тут слід також згадати важне питання допомоги для територіяльної самоуправи та підкреслити з цілою силою вагу відповідного доповнення селянських господарств.

Але не лиш окрема господарська політика може рушити з місця справу піднесення східних земель. Адміністраційна політика відограє тут також першорядну ролю. На цій землі живуть у багатовіковому співжитті народи з ріжною мовою і ріжних віроісповідань. Не вільно про це забувати, коли в загальному образі життя Річипосполитої накреслюємо образ тих земель! Державна адміністрація, що працює на тих землях у скомплікованих національних умовинах, мусить бути ведена рукою хочби й навіть суворою, але передовсім мудрою, розважною і справедливою. Всякі доскулювання, дрібні малі шикани державної адміністрації у відношенні до громадянина повинні бути випалені білим залізом, передовсім до громадянина, що говорить непольською мовою. Не можу не висловити жалю, що в ділянці адміністрації діється на землях Виленщини багато річей, які з оглядів на добро держави не повинні діятися. У висліді того відношення до державної влади польського й білоруського селянина є недовірчиве та неприхильне. Насамперед нарікає передовсім на адміністраційні кари, які вповні є дивно злосливою зброєю в ділянці регулювання політичних або національних справ на селі, а вже передовсім на селі білоруському.

Наші вимоги

в ділянці комунікації.

З промови пос. І. Заваликута, виголошеної 20. ц. м. на повному засіданні Сойму при буджеті міністерства комунікації.

Буджет міністерства комунікації обіймає властиво два буджети: комунікації і публичних робіт. У ділянці публичних робіт ми, українці, маємо дуже багато домагань, передовсім щодо будови й утримання доріг і мостів та реґуляції рік і гірських потоків.

У кількох вже буджетах останніх літ поміщені були позиції на реґуляцію найбільше живлових рік Покуття і Гуцульщини, а саме Чорного і Білого Черемоша, Рибниці, Пруту, Стрия з Опором і Дністра. Але все кінчилося лише на проекті, і нічого дотепер у цій ділянці не зроблено, хіба започатковано заледве будову доріг. Можна почути одно оправдання: брак фондів. Всеж цю справу на нашу думку можна розвязати. Слід би при реґуляційних працях і будові доріг уживати як засобу виплати — збіжа, як це влучно вже започаткував був у тих сторонах Фонд Праці в минулому році, а не вивозити за безцін того збіжа за границю, як це дотепер робиться. Можна виплачувати за працю теж цукром, що його теж вивозять за безцін за границю. Деревний матеріял повинні доставляти державні ліси на кредит, а залізниці моглиб на кредит перевозити всі будівельні матеріяли. Людських рук до праці маємо аж за багато на місцях, бо тут населення все голодує та з охотою і за дешеві гроші піде до праці. В цей спосіб можнаб рівнобіжно розвязати і справу безробіття та голоду, що такі пекучі в цій гарній частині краю, де населення вже давно стратило працю й заробіток, що його мало при експльоатації лісів.

Перед 3-ма роками знищив розбурханий Черемош майже цілковито на просторі коло 30 км. одиноку дорогу, що веде з Кут до Росток, Устерик аж до Гриняви на Гуцульщині. Повінь знищила мости, повиривала береги, забрала ґрунти, а дорога перестала майже іствувати. Тільки пішком або верхом можна туди переїхати, і гуцули, мешканці цілого ряду сіл над Черемошем, носять на плечах збіже, яке купують у Кутах, а дерева, джерело їх доходів, вивозити не можуть. До сьогодні не переведено навіть найменшої направи тої дороги, ані не збудовано моста. Компетентні чинники заявляють коротко, що нема на це фондів. А тимчасом це одинока дорога для мешканців 15 сіл та одна з найкращих туристичних трас здовж берегів Черемошу. Про реґуляцію Черемошу й Пруту багато говорив у 1934 р. б. мін. Буткевич при обговорюванні буджету, але на тім і скінчилося. Те саме торкається майже всіх реґуляційних справ у полуднево-східних воєвідствах, на Волині та Поліссі.

ДЕ ПЕРЕВОДЯТЬ ІНВЕСТИЦІЇ.

Зате на заході інвестиції переводяться і в 1934 р. видано там на цю ціль після великої повені, головнож на реґуляцію Вислі, 100 міліонів зол. Це потвердив тепер п. віцемін. Канткосський і референт буджету мін-ва комунікації на буджетовій комісії. Вони згідно підкреслюють далі, що дороги на територіях наших воєвідств найгірші в цілій державі, а в деяких околицях тих доріг і зовсім нема. Говориться тепер про 5-літній інвестиційний плян, але досі ми не знаємо, як цей плян виглядає. Домагаємось на всякий випадок, щоб тим пляном були обняті наші українські території. Домагаємось далі, щоб у ролі доставців матеріялів при будові доріг і при реґуляційних працях допущено також кандидатів українців. Є конечним дати заняття при тих роботах для місцевого населення, а не спрова-

ажувати чужинців, як дотепер було, а також дати працю для українських фахових сил, яких ми маємо досить у наших воєвідствах.

ДЕЩО ПРО ТУРИСТИКУ НА ГУЦУЛЬЩИНІ.

Тепер мушу згадати ще про туристику на Гуцульщині. У мин. році заведено державну автобусову комунікацію, що скермувало значно туристичний рух у ті сторони. Але це все за мало! Треба ще приступити до будови вузькоторової залізниці на лінії Коломия—Косів—Жабє—Буркут.

Ми хочемо туристики, але без бічних політичних цілей. На жаль, міністерство комунікації ввело політичний момент, видаючи свій проспект, що заохочує до туристики на Гуцульщині. У ньому гуцулів трактують як окрему національну групу. Новий якийсь етнограф знайшовся в мін-ві комунікації, що відкрив нове незнане нам досі племя. Підкреслюю цю тенденцію ділити український нарід на окремі племена. Стверджуємо, що **гуцули, яких я репрезентую, є і будуть тільки українцями,** подібно як кашуб, мазур, мешканець Шлеська чи верховинець Татр буде все тільки поляком. **Стверджую рішуче, що гуцули, як частина українського народу, говорять тою самою українською мовою, мають ту саму віру й обряд, що решта українського населення.** Тому не треба творити якусь окрему гуцульську мову, викидати гроші на спеціяльні гуцульські видавництва й гуцульський календар, творити нове гуцульське племя, бо це все тільки фікції й ілюзії, які не мають нічого спільного з туристикою. Творення таких фікцій нас ображує і крайня пора вже раз з тими фікціями покінчити!

Хочу далі згадати ще про залізниці, передовсім про тарифову політику залізниць. Обнижка залізничої тарифи конечна не тільки для експорту, але й передовсім для внутрішнього ринку, для товарового обороту зі сходу на захід, бо тільки в цей спосіб можна зорганізувати збут хліборобських продуктів у східних і полудневo-східних воєвідствах. Без піднесення цін на хліборобські продукти не може бути мови про піднесення хліборобства на сході. Остання залізнича знижка є невистарчальна для хліборобства на сході.

СПРАВА УРЯДНИЧОГО ПЕРСОНАЛУ В ДЕРЖ. ЗАЛІЗНИЦЯХ.

Дальша наша претенсія — це справа урядничого персоналу. Заходи львівської і був. станиславівської дирекції довели до того, що не лишився майже ніодин урядовець українець ані в дирекції ані в урядах руху. Лишилась лише дуже мала частина найнижчих функціонарів і залізнодорожних робітників, але і тих під загрозою утрати хліба примушують покидати батьківську віру. Маємо на це богато доказів, особливо в районі був. дирекції станиславівської. Що більше, ці практики продовжуються, на жаль, ще й тепер на залізничій лінії Станиславів—Снятин. Стверджую теж, що ремісники і промисловці українці є дотепер виключені від всяких достав для польських держ. залізниць, хоч подають найнижчі оферти і репрезентують дуже солідні фірми.

Вкінці мушу зауважити, що державні залізниці на наших територіях не признають того факту, що вони працюють серед українського населення. У вагонах маємо ріжні написи — німецькі, румунські, французькі, чеські. Але нема ніякого напису в мові того народу, через територію якого ці вози переходять. Також на станціях і на зал. будинках нема написів в українській мові. А тимчасом у сусідній державі за Карпатами, де живуть ріжні народности, є написи в ріжних мовах: німецькій, мадярській та українській, залежно від того, через яку територію залізниця переходить. Ці аномалії на польських держ. залізницях слід усунути. Того **домагається український громадянин, того вимагає український подорожний, того вимагає життя і слушність справи.**

Вкінці згадаю про намірену редукцію 25% літ служби залізничих емеритів б. австрійської займанщини. Не можна відбирати нікому раз правосильно признаних і набутих прав! В додатку Польська Держава перейняла на власність нерухоме майно в залізничих домах з емеритального фонду залізничих функціонарів на терені Галичини. Маємо надію, що уряд залишить цей шкідливий експеримент, суперечний з засадами справедливости.

Отвертий лист.

До Вп. Пана
Старости Д-ра Романа Гонсьоровського
в Ліську.

Я, нижче підписаний, звертаюся до Вас, як до повітового старости, з проханням, щоб Ви, щирий приятель о. Яна Сюдака, лат. пароха у Волковиї, повчили його, що вживання української мови на зборах ради громадської чи волосної не є ніякою провокацією рядних поляків, але що кожний українець має право промовляти на зборах у рідній мові згідно з обовязуючими державними законами.

З глибоким поважанням
о. Іван Гамерський,
гр.-кат. парох Волковиї.

Волковия, дня 16. II. 1936.

Обличчя нового японського парляменту.

ТОКІО. ПАТ. Агенція Домеї повідомляє: Підсумки виборів до парляменту такі: проурядова партія Мінсеіто — 205 мандатів (здобула 80 мандатів), опозиційна партія Сеюкаі — 174 мандатів (втратила 78 мандатів), партія Шовокаі — 20 мандатів, незалежні — 25 мандатів і ріжні — 9 мандатів. Теперішній кабінет прем. Окади залишиться при владі і тому на деякий час можна буде стабілізувати політичне положення. Фінансові кола вдоволені, що мін. Такагачі залишиться на свому становищі і вестиме далі дотеперішню фінансову політику. Ці кола сподіються, що політика Такагачі не зміниться навіть на випадок реорганізації кабінету Окади, якої сподіються у квітні після спеціяльної сесії парляменту.

Щоденник „Міяко“ повідомляє, що робітнича партія буде голосувати у парляменті проти військового буджету. Щоденник підкреслює, що підчас виборів робітнича партія здобула 629.000 голосів, себто 500 тисяч більше, ніж при останніх виборах.

Японія далі висилає військо на монгольський кордон.

МОСКВА. ПАТ. З Улан-Батор повідомляють, що до району озера Буі-нор надійшли нові відділи японських військ і що японці підготовляються до нового наступу на територію Совітської Монголії.

С. СЕВЕРИНА ЧСВВ. 5)

МІЖ ЗЕМЛЯКАМИ ЗА ОКЕАНОМ.

Де всі годяться. — Інформуємо про Україну.

Отець сов. Тарнавський запросив нас за обід. При столі зібралося нас доволі багато. Вистава народнього мистецтва й відчит пригадали кожному його рідне село, рідну ношу. Говоримо про передвоєнні часи, порівнюємо давне із сьогочасним, старий край з Америкою і в такому сердечному настрої прощаємося.

Я вернулася на виставу. Застаю трохи людей. Коло заліщицьких вишивок задержалась одна пані з донечкою. Приглядаюся їм ближче. Стояла, мов закаменіла. Щось переживала. Не знаю, може пізнала вишивку з рідного села, а може згадала свою маму, що досвітками мережала цю сорочку, а сьогодні вона-донька не може навіть піти на могилу помолитися за її душу. Пані незамітно стирала сльози, донечка склонила голівку й обидві приступили до мене. Подякували за труд, стиснули руку й пішли.

Бувало й так, що представники всіх партій сходилися на виставі: тут годилися, народне мистецтво стояло понад партії.

Четверту й останню виставу в Ню Йорку заініціювала університетська молодь. До помочі стянула п. Авраменкова із представницями Союзу Українок. Про це писали „Свобода“ й „Америка“ дуже докладно.

Реферат, сольо-спів, народні танки, а на закінчення показ народньої ноші на живих моделях і пояснення п. Марійки Боднар в англійській мові. Чи можна собі уявити щось кращого, як ріжні давні одяги у відповіднім освітленні? Двісті професорів університету, багато молоді подивляють красу народньої ноші. Д-р Мишуга й д-р Демидчук інформують їх про Україну, відповідають на сотні питань. Мені всі дякують.

Ще один виступ і прощання з Ню Йорком. Д-р Демидчук і д-р Мишуга порозумілися між собою і рішили уладити академію в честь Федьковича. Обидва поділилися рефератами; а мене з краю, запросили сказати кілька слів. Узяв теж участь М. Гайворонський зі своєю орхестрою.

Ще перед академією тої самої неділі, тільки в 2-ій годині мав д-р Мишуга відчит в салі Народнього Дому в Джерзі Сіті: „Жінка в житті та творчості Шевченка“. Того дня я була також у Йонкерс. З донечкою о. Кінаша, тамошнього пароха, п. Лесею, ми поїхали на відчит. Гостей досить. Прелеґента витають сердечними оплесками. Боюся пропустити яке слово. Такого відчиту давно не чула. Скільки праці вложив д-р Мишуга в цей відчит, скільки студій мусів перечитати, а як чудово відчитував уривки з поем Шевченка — годі сказати. Заступниця Союзу Українок п. Вагнерова дякувала прелеґентові. Дивлюся на годинник. Відчит тревав майже дві години, та я цього не відчула. Слухала б дальше. Але не тільки я, так говорили й інші. Мусів бути незвичайний відчит, коли я сиділа мов зачарована, бо у мене нерви неопановані й якщо хтось говорить нецікаво, то що кілька хвилин витягаю годинник. А прецінь пригадала я собі, що любила слухати гарних викладів і добрих бесідників. Так гарно викладав д-р Щурат про Франка, так гарно говорив проповіди бл. п. о. Теодозій Лежогубський.

З Джерзи Сіті їдемо з п. Кінашівною до Ню Йорку. Вибила восьма. Починається академія. Добра нагода почути д-ра Демидчука. Говорив коротко й річево. Друга точка — орхестра проф. Гайворонського. На сцені молодь. Виконують самі українські пісні. Орхестра каже нам забути, що ми на чужині; переносить нас на крилах пісень під рідну стріху, в часи воєнного лихоліття, коли батько поїхав з москалями, матір положили в яму, а діти голі-босі йдуть до сусіда на ніч. Але є і бойовий дух: молодь вірить, що вона піде підіймати червону калину... Деклямувала п. Галичинова. У буковинському костюмі виглядала, як справжня буковинка, і бездоганно виголосила поему Федьковича. Другий відчит того самого дня д-ра Мишуги.

Чи у краю здають собі справу, як тут люди працюють, з якою посвятою працюють над освідомленням громадянства? — питаю себе.

Зараз після приїзду я діставала листи з запрошеннями від деяких парохів і громадян уладжувати виставе.

Декуди я їздила, а деякі відкладала на пізніше; не знала, що мене так скоро покличуть назад. До мене звернулися: о. Лев Сембратович, парох з Дітройт і д-р Галан з Філядельфії. Це найбільші міста по Ню Йорку і Шікаґо й тому я радо згодилася туди поїхати. Живе там багато наших емігрантів.

Перед виїздом з Ню Джерсі стейту, перед Великоднем, заходами п. Галичинової відбувся у вищій школі в Джерсі Сіті концерт і показ народньої ноші. У цьому місті є один із найкращих хорів, — заслуга дяковчителя Ґеди. Ціла його рідня, жінка, доньки й сини — це співаки з Божої ласки. На тлі цього хору й руханкових вправ відбувся показ народньої ноші, а за пару днів були вже знимки вишивок в американських часописах і „Свободі“. Так в Америці познайомлюють чужинців з українською піснею, з українським мистецтвом.

Перед виїздом відвідую рідню д-ра Демидчука в Брукліні. Його дружина п. Марія, це наша інститутка. Пригадала я собі її зараз. Д-р Демидчук представляє свої діточки, є їх четверо. Діти цікаві на гостю з краю, але на моє нещастя д-р Демидчук сказав, що я вчителька. Мені здається, що кожній дитині досить товариства учительок у школі, а вже не пропадають за ними поза школою.

(Далі буде.)

АЖ ГИДЬ БЕРЕ!

Замість відповіди на статті п. Назарука в „Новій Зорі“

Варшава, 23. II. 1936.

Сьогодні перечитав я у „Новій Зорі“ другу з черги статтю п. Назарука, присвячену моїй скромній особі. Не мав я спершу наміру реагувати прилюдно на сліпою ненавистю до мене пересичені статті п. Назарука в „Новій Зорі“. Одначе коли переконався, що п. Назарук воює неправдою, вважаю за доцільне у звязку зі змістом цих статей подати до прилюдного відома ось що:

1) Ніколи в прилюдному житті і в своїй громадянській праці я не користувався неправдою.

2) Ніколи я не застановлявся над тим, чи „Нова Зоря“ антидатується, чи ні і тому мав на увазі в моїй розмові з редактором „Неділі“ дату дотичного числа „Нової Зорі“, яка на ній умішена.

3) Ніколи на ніякому засіданні УПР, ні в приватній розмові я не заявляв, що прямую до злуки з теперішньою Парляментарною Репрезентацією Волини і тимсамим ніколи не брав у тому напрямі на себе ніяких зобовязань ні супроти о. сен. Лободича, ні супроти п. пос. Волянського, що вони оба напевно ствердять. Навпаки, стверджував я кілька разів щось зовсім протилежне. На це маю за свідків — цілу Парляментарну Репрезентацію.

4) Стверджую категорично, що від членів УПР з УНО не тільки я особисто, але ціла Президія УПР дістала інформацію, і то цілком авторитативну, про те, що до Редакції „Нової Зорі“ вислано спростування відомої нотатки, опублікованої на сторінках „Нової Зорі“, про що була мова в мому інтервю в „Неділі“. Тому п. Назарук послуговується як у попередньому, так і в цьому випадку неправдою.

5) Далі стверджую, що і о. сен. Лободича і п. пос. Волянського в присутности інших членів УПР я повідомив про зміст моеї розмови, яку я мав з представником „Неділі“ і проти неї оба вони не підносили ніяких закидів.

6) Заявляю, що з п. Назаруком тепер у полеміку входити не буду, бо не маю на це часу, але не відмовляюся вияснити пізніше обширно все те, що відноситься до моеї праці в передвиборчому і виборчому часі. Тоді стане ясно, що і в тих справах п. Назарук воює неправдою.

7) Накінець заявляю, що характеристика моеї особи п. Назаруком не має для мене ніякого значіння і з нею я рахуватись ніколи не буду, дарма, що п. Назарук у своїх надмірно обемистих статтях вмовляє у всіх, що він з атеїста й анархіста перетворився у переконаного католика і що тому треба приймати, що ця характеристика моеї особи пройнята теж духом католицької моралі і толеранції.

Василь Мудрий.

В обороні українських інвалідів та емеритів.

З промови посла д-ра Степана Біляка, виголошеної на засіданні Сойму дня 22. ц. м., в дебаті над буджетом рент та емеритур.

Ще в березні 1932 р. Сойм признав грошеві забезпечення інвалідам Української Галицької Армії. Сойм вийшов тоді зі слушного заложення, що інваліди УГА виконали в історичних хвилинах своеї Батьківщини вояцький обовязок і тому не можуть поносити відемних наслідків змінливої долі війни, а як польські громадяни мають право користати з публичних рент суспільної опіки. По різних заходах щойно в лютім 1934 р. видано розпорядок міністрів суспільної опіки і скарбу, яким заряджено виконання закону про ренти для інвалідів УГА.

З вияснень п. віцемін. Лехніцького виходить, що в законному часі вплинуло 963 внесків від українських інвалідів про признання їм ренти. **На жаль, ніодного з тих 963 внесків не полагоджено досі позитивно.** Це сталося головно тому, що нижчі органи держ. адміністрації при устійнюванні держ. льояльности петентів поступають дуже ригористично і сторонничо. Маю в руках оречення повіт. староства в Стрию з дня 11. квітня 1935 р. ч. 133, яким відмовлено Маркиліеві Сташковому з Псар, рогатинського повіту, признання ренти з причини здогадної нельояльности тоді, коли той-же сам Сташків від 1919 р. е обложно хворий, напів непочитальний, не виходить з помешкання, і сам, без помочі інших, не може навіть відживлюватися.

НАШІ ВИМОГИ В СПРАВІ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ.

При цій нагоді я хотів би підкреслити, що зновелізований арт. 69 не заспокоює вповні наших бажань у справі рент для українських інвалідів. Вже сам вимір ренти є значно нижчий, бо грошеве забезпечення має відповідати ренті військового, а не воєнного інваліда. Вимагають аж 45% утрати заробкової спосібности і при цьому — що найважніше — ренту признають лиш інвалідам, які зазнали ушкодження здоровля у боротьбі з польським військом, а це інвалідські реферати інтерпретують так, що з місця відмовляють домаганням тих інвалідів, які зазнали ушкоджень у часі очищування Східної Галичини з решти австро-угорських або німецьких військ, або в часі боїв з большевиками. Отже домагаємось, щоб право до ренти поширено на всіх інвалідів б. Української Гал. Армії, без огляду на те, в яких боях вони зазнали ушкодження. Апелюємо теж, щоб уряд признав, аналогічно до інших приписів інвалідського закону, також забезпечення вдовам і сиротам по українських інвалідах.

В тісному звязку з цією справою є суспільна опіка над українськими інвалідами, яку українська суспільність зорганізувала при помочі Українського Т-ва Допомоги Інвалідам у Львові. Це Т-во зареєструвало 2.221 інвалідів і в міру своїх фінансових сил дає їм лікарську поміч, протези і грошеві підмоги у висоті 5 до 40 зол. місячно. Річний буджет того Товариства переступає суму 100.000 зол. Хоч воно у значній мірі виручує завдання держави на полі суспільної опіки, не лиш не дістає ніякої субвенції, але й не стрічається з належним зрозумінням адміністраційної влади, передовсім, коли йде про зарядження публичних збірок на ціли того Т-ва.

СПРАВА ЗЛЬОКАВТОВАНИХ.

Друга справа, яку я хотів би порушити, це справа т. зв. зльокавтованих державних функціонарів б. австро-угорської монархії української народности. Коли владу обняла польська держава, лиш нечисленних функціонарів української національности затримано в дальшій державній службі. Цілі маси, передовсім нижчих функціонарів залізничих, судових, б. професійних підстаршин австрійської армії і т. д. не принято до служби, хоч ці люди нічим не провинились польській державі. Крім того в переважній часті відмовлено їм признання емеритур. Щоб цю прикру та кривдячу річ умотивувати карним приписом, відповідно сконструовано арт. 96. емерит. закону з 11. грудня 1923. р., по думці якого відмовлено признання емеритур усім тим б. функціонарям заборчих держав, яких не прийнято до польської служби перед днем 1. жовтня 1921. р. через брак етату, хоч би навіть по думці австр. законів вони набули засадничі права до емеритури. Бачучи, що на підставі цього емерит. закону зльокавтовані не дістануть емеритури, цілу свою надію оперли вони на віденській конвенції, заключеній 30. листопада 1923. р. між Австрією і тими державами, які повстали на руїнах австро-угорської монархії. Ця міжнародня конвенція признавала і признає емеритуру б. австрійським функціонарям і цивільним і військовим, які дня 3. листопада 1918. р. не були ще перенесені в стан спочинку і яких не принято до служби даної держави, а які в австрійській державі мали би право до емеритури й відправи. Ця справа довго тягнулася. По превеликих тарапатах цю конвенцію, заключену в 1923. р., ратифіковано, чи пак оголошено в „Деннику Законів“ зі силою обовязуючого закону в січні 1921. р.

Мушу додати, що всі держави, які заключили цю конвенцію, видали до неї виконавчі розпорядки і ввели її в життя — з виїмком одинокої польської держави. Невиконання тої міжнародньої умови вияснює міністерство скарбу тим, що по думці арт. 8. конвенції постанова арт. 1 до 7. тої конвенції не нарушують у нічому законів ані внутрішніх розпорядків, виданих у тому предметі сигнуючими державами у відношенні до власних громадян. Отже, коли в польській державі емеритальні претенсії унормовано законом з дня 11. грудня 1923. р., то ніхто не може покликуватись на постанови згаданої конвенції, як джерело своїх емеритальних прав. Слід ствердити, що це становище не відповідає ані замірам творців віденської конвенції, ані слушности і зі становища державного інтересу і зі становища гуманітарного.

Говорячи про тих б. австрійських держ. функціонарів, які не дістали ніякого забезпечення, прилучуюся вповні до голосів, які впали тут сьогодні у справі обмеження емеритальних прав б. функціонарів заборчих держав на підставі декрету п. През. Річипосполитої з 22. листопада 1935. р. Хоч держава є тепер у важкому господарському й фінансовому положенні, то звуження емеритальних прав може спричинити наслідки, які принесуть більшу шкоду, ніж обтяження буджету. Маю тут на думці небезпечну спробу ввести засади про ділання взад нових законів і нарушення набутих прав, що крім огірчення та недовіря може спричинити нарушення почуття права і справедливости.

Сойм за зміною емеритального закону.

В суботу 22. лютого ц. р. сойм радив над буджетом міністерства суспільної опіки. Після промови референта пос. Томашкевича промовляв міністер суспільної опіки Ящолт. Міністер заявив, що безробіття у Польщі зменшується. Розміри безробіття у Польщі перевищають фінансові спроможности держави. Недобір в обезпеченевому фонді робітників у висоті 127 мільйонів зол. повстав ще перед санацією фонду безробіття в 1932. р. Держава виплачує ренти 350.000 особам на суму коло 130 мільйонів зол. *Недобір емеритального фонду умових робітників вимагає підвишки складок або обнижки чинить після новелізації закону.* Міністер запевняв, що цей недобір не припинить виплати належитостей умовим робітникам.

Після дискусії над промовою мін. Ящолта пос. Томашкевич зреферував буджет емеритур і рент. У дискусії промовляло багато послів, від Української Парляментарної Репрезентації пос. д-р *Ст. Біляк*. Промову подаємо окремо.

Сойм одночасно заявився за *зміною емеритального закону та за скасуванням декрету президента Польщі з листопада 1935. р., який зменшив емеритам колишніх займанницьких держав емеритуру*, зачисляючи за рік праці замісць 12 місяців, лише 9 місяців.

—o—

Димітров попав у неласку.

З Москви прийшла вістка, що Сталін під впливом Літвінова та Тухачевського постановив усунути Димітрова зі становища секретаря Комінтерну. Причиною усунення має бути зволікання ратифікації большевицько-французького пакту, що сталося наслідком останніх завзятих виступів Комінтерну. Сталін запевнив Димітрова, що усуває його лише позірно. Всеж Димітров і його прихильники приготовляють велику кампанію проти того розпорядку. У Москві поширюють вістки, що Димітров уступає з огляду на поганий стан здоровля та що тому виїхав на Крим.

Загострення чи скасування санкцій?

Італія виповість італійсько-французький пакт.

Паризька преса признає, що у звязку з перемогою італійської армії в Абісинії приспішили речинець засідання комітету 18-х у Женеві. Відбудеться це засідання вже 2. березня замість 9. березня. Зачувати, що держави, які є членами Ліги Націй, замість ухвалювати нафтові санкції, замкнуть свої пристані для італійських кораблів, торговельних і воєнних.

Зачувати, що у звязку з цими заходами загострити санкції, Італія хоче виповісти італійсько-французький пакт, заключений у Римі 7. січня 1935. р. між Ляваном і Мусолінієм.

Відомий англійський журналіст Гарвін в „Обсервері“ помістив статтю, в якій доказує, що треба скасувати протиіталійські санкції, бо вони показалися недоцільні.

За скасування табору в Березі Картуській.

Гостра промова проти комуністів та ендеків.

У понеділок сойм приступив до нарад над буджетом міністерства внутрішніх справ. Після промови референта пос. З. Стронського довшу промову виголосив міністер внутрішніх справ Рачкевич. Міністер обговорив протидержавну акцію комуністів і звернув увагу на їх нову тактику — створити спільний фронт з усіх партій. Опісля гостро осудив акцію ендеків за їх протижидівські виступи. Боротьбу з жидами використовують ендеки до боротьби з урядом. Тому то уряд признав Сторонництво Народове небезпечною партією. По промові міністра почалася дискусія, яка протягнеться до пізнього вечора. До голосу записалося 28 послів.

Сойм розглядне теж внесок Української Парляментарної Репрезентації у справі скасування концентраційного табору в Березі Картуській.

Маскарадовий вечір.

Вдагна імпреза „Української Захоронки“.

Коли сходиться така гарна ціль, як збірка на бідних дітей, добрі організаторки „Української Захоронки“, що не жалують ніколи ні труду ні часу на таку збірку, що й мистці, що радо жертвують свою працею для прикраси салі та своїми образами на нагороди — не диво, що вечір виходить гарно та вдатно. Нема чого таїти правди, що криза не дозволяє нашому жіноцтву з легкої руки купувати собі багаті строї або й робити їх. Маскарадовий костюм — це витрата на один вечір; рідко коли можна його вжити вдруге. А проте хоч і місяць добігав до кінця, молодь, що любить веселий настрій маскаради, виповнила салі „Бесіди“ барвистими костюмами.

Згідно з традицією маскарад гості почали сходитись дуже пізно; кожна маска хотіла би ввійти на салю якнайпізніше, щоб на неї останню звернули увагу. Тимто і забава починається щойно коло півночі, коли неодин старший громадянин хотів би вже піти відпочити. Старших громадян було мало. Вони не потребували в останню карнавалову ніч прощатись із карнавалом, з якого мало користають. Жаль тільки, що неодин, який міг би заманіфестувати свою симпатію для гарної мети такого вечора, не показався для „репрезентації“.

Атракцією вечора були нагороди за найкращі костюми та маски. Всі переодягнені пані й панове переходили у хороводі перед членами жюрі, які намічували найоригінальніші костюми. При їх оцінці мистці, які мали рішальний голос, звертали головну увагу на стиль і виконання одягу. Неодин костюм, що на око був ефектовний, вібрав менше голосів, ніж інший, виконаний стилево, хоч скромно. У склад жюрі входили М. Голубець, І. Іванець, Б. Ковжун, М. Осінчук, М. Рудницький та п-і О. Шепаровичева. Призначено 14 нагород у такій черзі: 1. нагорода: „Ваза“ — Наталія Чолівна; 2. „Ґа-Па“ (спортовий костюм) — Ірина Купчинська; 3. „Чібі“ — Олександра Ґурґула-Щуратова; 4. „Угода“ — Марія Охваркiвна; 5. „Слимак“ — Ліда Туркевичівна; 6. Христина Давидська — п-і Голубцева, 7. „Вуличник“ — Данія Фіголь; 8. „Французька берберка“ (пастушка) — Ольга Середова. 9. „Єгиптянка“ — Надя Макарушкова, 10. „Летун“ — Ольга Кульчицька; 11. „Чорний пан“ — Ірена Коржинська; 12. „Ковбой“ — д-р Емілія Несторчук; 13. „Буньок“ — Ірина Фотчуківна; 14. „Неґус“ — Володимир Середа.

Нагороджені по черзі вибирали собі зпоміж виставлених предметів те, що хотіли. Між нагородами були образи Я. Музикової, М. Осінчука, С. Гординського та І. Іванця, килимок фірми Хамули, краватка фірми футер Глушевського, перфума від „Льотосу“, книжки з книгарні НТШ і видавництва АНУМ та бон на роботу дамських капелюхів у фірмі „Міна та „Мак“.

Між масками на салі була неодна, яка могла була з рівним правом дістати нагороди, як напр. два костюми філателістичні, „Центросоюз“, „Дівчина з Яви“, „Бояриня“, „Українська преса“, „Квітця“, „Паперові тарілки“, „Карти“, „Червона шапочка“, „Маркіза“, „Серце“ й ін.

Дуже добре грала орхестра І. Костюка. Забава протяглась до 7. год. ранку.

НОВИНКИ.

— **Футра, всілякого рода, найвибагливіші, поручає Юліян Глушівський. пл. Капітульна 3. І. п.** Телефон 254-46. 10 112—?

— **Курс крою і шиття суконь** — учителька п. Еля Олесницька. 2. Курс артистичних ручних робіт — учит. п. Марія Моравчевська. 3. Курс модиярства — учить п. Міка Дрогомирецька. 4. Курс крою і шиття білля. 5. Курс трикотарства. 6. Курс кухoварства і домашнього господарства — від 1-го березня 1936 в Кооперативі „Труд“, Львів, Ринок ч. 39. 1566 2—3

— **Надзвичайна знижка цін української книжки в Книгарнях „Просвіти“, Львів, Руська ч. 1, „Рідної Школи“, Львів, Сикстуська ч. 20.** Наші культурно-освітні Централі „Просвіта“ і „Рідна Школа“ дають нашому Громадянству в місяці березні цього року рідку нагоду придбати добрі й вартісні та необхідні книжки та створити собі дешевим коштом комплетні бібліотеки. Катальог дешевих книжок цих книгарень, що обіймає около 500 вартісних книжок по зниженій ціні від 30—80%, вислала „Просвіта“ і „Рідна Школа“ вже своїм членам разом зі своїми виданнями, а всіх прочих Громадян, що не дістали ще цього катальоґу просимо зажадати його в наших Книгарнях. Крім цього звертаємо увагу, що також усі книжки по зниженій ціні **всіх інших книгарень і видавництв** можна дістати в книгарні „Просвіти“, Львів, Руська ч. 1. і в книгарні „Рідної Школи“, Львів, вул. Сикстуська ч. 20.

— **Свято „Просвіти“ у Львові.** Заходом Філії „Просвіти“ ім. Т. Шевченка у Львові, силами всіх її міських читалень, відбудеться в неділю **1. березня ц. р. в год. 7. веч.** у великій салі „Народнього Дому“, вул. Рутовського 22 (Театр Ріжнородностей) свято „Просвіти“. У програмі — виступи злученого мішаного хору усіх львівських читалень у супроводі симфонічної орхестри та виступи індивідуальних хорів: 1) Городецької дільниці, 2) Личакова, 3) Жовківської дільн., 4) Левандівки—Богданівки—Сигнівки, орхестральна точка та дві рецитації — хорова й індивідуальна. Докладніша програма в афішах. Ціни вступу від 50 сот. до 2 зол. Білети вже можна дістати у книгарні „Просвіти“ (вул. Руська 1). Сподіємося, що наше громадянство прийде на це свято масово.

— **Українська сценка у Львові.** Нарікає хто, що не має вистав у рідній мові, буде їх мати. Кількох артистів, що опинилось у Львові, починають 6-го ц. м. в салі „Ріжнородностей“ вистави, які хотять зробити періодичними. Назвали свій театр весело „Розвага“. Крім сценки для інтелігенції, здебільша ревійового характеру, будуть іти народні песи в неділю у гарній салі „Скіз“ (пасаж Міколяша). У склад трупи входять Л. Кривіцька, В. Коссак-Сорокова, М. Сабат-Свірська, Слава Ваніяна, Микола Комаровський, О. Ольський, Я. Кривіцький, Б. Проскурницький, В. Королик. Провід узяли Л. Кривіцька та Б. Проскурницький (ревія). До трупи включили балет, ревелерсів і джезбендову орхестру. Перша ревія п. з. „Перли Львова“ піде у салі „Ріжнородностей“ 6-го березня; 8-го березня у салі „Скізу“ друга ревія „Лік на крізу“.

— **„Голгофта“ на сцені „Заграви“.** Нам пишуть, що Український Молодий Театр „Заграва“ під артистичним проводом В. Блавацького виставляє в цих днях релігійну містерію, на зразок пасійних гор в Обермерґав, п. н. „Голгофта“ (в українському перекладі Меріям-Лужницького). Тематика цього твору, велика праця режисера й артистів, вложена в його постанову, ефектовні і до найдрібніших деталів вірні костюми й реквізити, придбані незвичайними зусиллями управи театру, далі багаті декорації — все те повинно зложитися на небуденну цілість. „Заграва“ дістала вже з багатьох міст запрошення приїхати з „Голгофтою“.

— **Посмертна вистава образів Ол. Новаківського** в салях Музею Наукового Т-ва ім. Шевченка триватиме до 16. березня ц. р. Вистава відчинена щодня від год. 9. рано до 4-ої попол.

— **Любка Колесса у Берліні.** З Берліна пишуть нам: В суботу 15-го ц. м. відбувся тут у великій салі ім. Бетовена черговий концерт нашої славної землячки Любки Колесси, що й цим разом як і передше, стягнула півтора тисячі вдячних та одушевлених слухачів, які живими оплесками витали вже саму її появу на сцені. Л. Колесса відіграла з питомим собі мистецтвом Інтродукцію Вівальді, Романцу ес-дур Моцарта, Симфонічні етюди Шумана, 12-у рапсодію Ліста й низку вальсів і мазурок Шопена, а на кінці, на домагання публики, ще другу програму добровільних наддатків. Як довідуємося, п. Колесса виступатиме цього сезону ще двічі в Берліні, а саме 2-го березня як солістка в „Симфонічному Вечорі“, що відбудеться в „Німецькій Опері“ у Шарльотенбурзі та 2-го квітня з власним концертом до спілки зі своєю талановитою сестрою Христею. Христя Колессівна, знаменита челістка, давала вже давніше власний концерт у Берліні, дуже добре принятий фаховою пресою, минулого року з великим успіхом виступала на Шевченківському концерті берлінської „Української Громади“. — **З. Кузеля.**

— **Новий Виділ Т-ва „Воля“.** В неділю 23. ц. м. пополудні відбулися надзвичайні загальні збори Т-ва дозорців і домашньої прислуги „Воля“ у власній домівці при вул. Вірменській ч. 2, II. Збори признали абсолюторію уступаючому виділові і вибрали новий виділ у такому складі: голова — Харитон Квічаловський, члени: Петро Милесович, Станислав Кравцевецький, Дмитро Білевич, Дамян Фай, Микола Вовк, Осип Ковалик, Павло Семчук, Марія Рак, Григорій Ковальчук, Іван Івинчишин, Сенько Крочак, а Федушко Василь та Степан Гуляницький — як заступники виділових. До контрольної комісії вибрали: Г. Партику та І. Яремовича. До мирового суду ввійшли: М. Барабах, І. Самуляк і П. Кузьма. Присутних було 130 осіб. Збори закінчилися відспіванням національного гимну.

— **Данів хор дає в вівторок 25. лютого концерт „Що співаємо за кордоном“.** Як солісти виступають пісенькарі М. Фоґ і А. Висоцький. Данів хор виступить теж у Станиславові в середу, 26. лютого.

— **Хто виграв на льотерії?** В нинішнім тягненню держ. кляс. льотерії впали виграні на такі числа: 100.000 зол. на ч. 183796. 10.000 зол. на ч. 26466. 5000 зол. на ч. 67920 80705 146264 172004. 2.000 зол. на ч. 43715. 1.000 зол. на ч. 6959 18963 32492 77311 166224 168687 169283 182819 183197. 500 зол. на ч. 3606 24985 27358 61631 72186 93294 148170 148780 161967 162697. 400 зол. на ч. 30156 73439 75265 94041 126612 127810 136874 142245 161750 178557.

— **Арештували адвоката.** На приказ прокураторії львівська поліція арештувала адвоката д-ра Йосифа Рабінера (вул. Коперника 10), власника багато камениць. Арештували д-ра Рабінера після переведення ревізії в його канцелярії, відки забрали акти в мешканевій справі, в якій він заступав як клієнта фризіера Макса Цукеркандля з вул. Коральницької. Д-рові Рабінерові закидають, що намовляв фризіера Цукеркандля до ділання на шкоду своєї робітниці Любомельської. Зачувати, що проти д-ра Рабінера вплинули ще й інші скарги, м. і., що підписав повновласть в імені клієнта.

— **Метелиця,** що лютувала в неділю під Самбором засипала залізничий шлях. Поїзд зі Львова застряг у снігу біля Калинова під Самбором. Зі Самбора прислали льокомотиву, яка витягла поїзд і більше як із одногодинним спізненням притягнула його до Самбора.

— **Справлення помилки.** В попередньому (41) числі „Діла“ в поклику до довжників „Української Студентської Громади“ у Кракові пропущено цілий рядок, а саме адресу, на яку довжники Т-ва повинні слати гроші. Адреса ця така: **Procyk Nestor, Kraków, Uniwersytet Jagielloński.**

— Нова гармата. Одна шведська фабрика випустила новий тип воєнної морської гармати, яка має на меті обстрілювати літаки. Вона випускає 120 стрілен на мінуту на віддаль 5 км. і не перериває своєї праці.

— Нове заняття американських бандитів. Нюйорська поліція відкрила, що повстала нова ватага гангстерів, яка спрямовує всю свою увагу на артистах і письменниках, щоб погрозами і нападами добувати від них гроші. Приготовляють проект закону, щоб гангстерам уже раз кораним, не вільно було жити в більших містах. Тоді з самого Шікаго виїде 3000 професійних бандитів, які шукають нагоди, щоб щось або когось ограбити. Коли гангстери справді покинуть міста, тоді знов багаті люди не зможуть виїзджати поза місто, де буде цих бандитів повно.

Дивогляди.

СПОРТ ЗМИВАЄ ВСЯКІ ГРІХИ.

Має Німеччина дві славні спортсменки: Олену Маєр, чемпіонку у шермі (фехтування) і другу Гертруду Бергман, що теж уславилась ногами на руками. Вони мають бути представницями Німеччини на берлінських Олімпійських ігрищах. Та мають вони тільки одну хибу — вони жидівки. Та з огляду на свої заслуги уряд хоче надати їм усі права німецьких громадян. Славні письменники-жиди, що мають великі імена у літературі, такої чести не доступали. Краще було би, якби замісць писати, були занялись копаним мячем.

ЗАКЛАД, ЩО ТЯГНЕТЬСЯ 25 ЛІТ.

У 1910. р. один мадярський інжинір, що був у Південній Америці, зробив заклад з американським королем залізниць Астором, що він може пішки перейти ту саму дорогу, яку мають залізничі шляхи Астора. Астор сказав, що дасть йому 100.000 дол., коли інжинір докаже такої штуки. І вибрався мадяр у світ. Має перейти 182.000 км. і то до 1940 року. Мав він тоді 25 літ. Уже ходить 25 років і має за собою 173.000 км. Перейшов 56 країв, вивчив 14 мов, 4 рази переїхали його авта, раз заломався міст під ним, ужив 815 пар черевиків (дуже мало!) і певний, що виграє заклад іще перед речинцем. Американський мільйонер іще живе і зложив для нього гроші в банку. Мадярський інжинір має нині 50 літ і пережив цікаво життя.

‡ Посмертні згадки.

АНІЗІЯ З ДЗЕРОВИЧІВ ЦЕГЕЛЬСЬКА

дружина о. шамбеляна Михайла Цегельського, пароха Камінки Струм., померла дня 20. ц. м., проживши 83 роки. Похорони відбулися 22. ц. м. в Камінці під проводом о. крил. Ю. Дзеровича, при співучасти 16 священників та поверх 3000-го здвигу народа. — З Покійною війшла в могилу жінка з давнього священичого роду, що визначалася великими християнськими та громадянськими чеснотами й була підпорою свого мужа, визначного церковного та народнього діяча, беручи на себе ввесь тягар домашніх та родинних обовязків. Виховала вона на свідомих та активних громадян трьох синів: д-ра Льонгина, знаного діяча та б. редактора „Діла", д-ра Романа, проф. гімн. та о. д-ра Гната, емер. катехита гімн. і три доньки: Евгенію, дружину проф. унів. д-ра Мирона Кордуби, Іванну, дружину о. Володимира Леска з Сасова та Марію, дружину о. Володимира Кармазина з Поморян. Крім того полишила 22 внуків і 2 правнуків. Завдяки громадянським рисам характеру горнула коло себе своїх і чужих так, що гостинний парохіяльний дім у Камінці Стр. був більше як 60 літ осередком товариського та громадянського життя Камінки й цілої околиці. В. Їй П!

Д-Р ЯРОСЛАВА З ЛАГОДИНСЬКИХ КУЧКОВСЬКА,

померла в Делятині 21. лютого ц. р. по коротких і тяжких терпіннях у 33. році життя. Покійна пробувала давніше свого пера, особливо як письменниця для дітей. Довший час була постійною співробітницею „Світу Дитини", поміщуючи свої писання під псевдонімом Леся Верховинка. Помістила також кілька гарних оповідань в інших журналах. Її „Іменини Влодка" залюбки грають молоді аматори на дитячій сцені. Трагічні переживання останнього часу — а саме самогубство її чоловіка, Кучковського, лікаря у Вільні — зломили цю молоду талановиту жінку. Докторат філософії здобула пок. Лагодинська у віденському університеті. Була донькою колишнього посла до австрійського парляменту, знаного діяча М. Лагодинського. В. Їй П!

При зміні адреси просимо подавати й стару адресу.

Дописи.

ЛЬВІВЩИНА.

Загальні Збори кружків „Р. Ш." у Вислобоках і Підсадках. В суботу 15. лютого ц. р. в 3. год. пополудні відбулися Загальні Збори кружка „Рідної Школи" ім. Лесі Українки в Вислобоках при участи 68 членів у домівці місцевої кооперативи. Зі звіту старшини виявилося, що крім театральних вистав старшина зорганізувала дитячий садок у липні та серпні м. р., до якого ходило 35 дітей у передшкільному віці. Вела його п. Ковальчук зі Львова. Заг. Збори признали абсолюторію уступаючій старшині і вибрали нову в такому складі: голова: Агафія Бахор; заступник голови Февронія Пришляк; секретар Анна Чайківська; скарбник Григорій Кулич; бібліотекар: Іван Фелеєтин; господар Катерина Чайківська; член — Пелагія Нарембик. Заступники членів старшини: Агафія Чайківська, Параскевія Мельник і Параскевія Чайківська. Члени контрольної комісії: Андрій Пришляк, Михайло Бахор і Михайло Загайко; заступники: Антін Дідик і Микола Чайківський. Реферат про „Рідну Школу", про її вагу та значіння виголосив делегат Львівського Повітового Союзу Кружків Р. Ш., проф. Микола Ластовецький, взиваючи місцеві установи, щоби в згоді та дружбі йшли до спільної мети. Новообраній старшині доручено: подбати про наладнання точного вплачування членських вкладок, зорганізування разом з читальнею „Просвіти" доросту та про зорганізування в літніх місяцях дитячого садка. — Такі самі Збори відбулися також у Підсадках 16. лютого ц. р. в год. 3. пополудні. У Підсадках є лише Кружок Р. Ш. ім. Івана Мазепи та кооператива. Обаж Кружки ще доволі молоді, бо засновані в осени 1933 року. Кружок у Підсадках міститься в домі кооперативи та завдяки витревалій праці своєї старшини обеднав 131 членів, що виповнили в день зборів вщерть простору салю. Зі звіту старшини довідалися приявні, що старшина відбувала часто свої засідання, скликувала ширші сходини членів, уладжувала театральні вистави і забави, двократно зорганізувала дитячий садок у літніх місяцях і забрала в своїй бібліотеці 129 книжок. До вдержання дитячого садка в останньому літі причинилася даром 15 зол. місцева кооператива, пп. Веньгери, власники місцевого турбінового млина, які беруть діяльну участь у житті кружка та п. Іван Адермах, голова кружка, датком 5 зол. Всім тим добродіям кружка висказали Заг. Збори подяку. До нової старшини війшли: Іван Адермах, голова; Марія Дика, заст. голови; Володимир Веньгер, секретар; Вероніка Веньгер, скарбничка; Іван Шуманський, бібліотек.; Пелагія Якимко, господ.; Ксеня Адермах, член. Заступники членів старшини: Іван Лисий, Петро Дикий, Василь Чорній. Контрольна Комісія: Мирон Огородник, Василь Паньків, Федір Підгорбочний; заступники: Тимотей Клок і Текля Смолій. Відчит про „Р. Ш." виголосив проф. Микола Ластовецький. Збори закінчилися в год. 6.30 вечором відспіванням національного гимну та зробили на всіх дуже гарне враження.

Учасник Зборів.

БЕРЕЖАНИ.

Ювилей 40-ліття „Бережанського Бояна". „Бережанський Боян" — найдавніше т-во в Бережанах, дало почин всім теперішним установам у Бережанах. Всякі записки про заснування та розвиток його з передвоєнних часів загинули в часі війни. Відомо тільки, що основником і першим організатором т-ва був покійний наш композитор о. Остап Нижанківський підчас свого сотрудникування в Бережанах. Перші члени т-ва та одночасно члени боянського хору (старенька вже нині п-і Фрайндова) залюбки оповідають, як молодий і незвичайно енергійний диригент о. Остап фіякром їздив до домів хористок і хористів і так стягав їх на проби, що відбувалися по приватних домах. Такій невтомній праці диригента вдалося поставити в Бережанах хор, що належав до найкращих хорів у Галичині. До славних диригентів хору „Бер. Бояна" належав у 1908 р. другий наш композитор, Денис Січинський. Нині „Бережанський Боян" держиться та працює завдяки переважно молоді. Зі старших громадян багато праці для його розвитку вкладають невтомні: п-і Бемкова й п-во Мігоцькі (місцевий лікар з дружиною). Пасивне відношення до т-ва старшого громадянства стоїть на перешкоді, щоб поставити його на відповідному рівні, не зважаючи на зусилля деяких осіб. Тому т-во працює тепер тільки доброю волею, силою і завзяттям молодих людей. — Ювилейне свято почалося дня 14. ц. м. Службою Божою, яку відправив о. декан Е. Бачинський, парох Бережан. Дня 15. лютого в 12. год. вполудне відправив панахиду за померших членів Т-ва о. декан в асисті о. Ст. Бачинського, місцевого сотрудника й о. д-ра Ф. Побігушки, гімн. катехита. Вечором цього дня відбулася в салі Українського Банку святочна академія з програмою: 1) Д. Бортнянський: Сей день, концерт IX (міш. хор). 2) Свят. слово: голова „Бояна" проф. М. Підлужний. 3) Фил. Колесса: Буковинська вязанка нар. пісень — міш. хор. 4) Р. Купчинський: Ода до пісні — декл. п. М. Саужинський. 5) Беріот: Концерт — скрипкове сольо п. Б. Крушельницький. 6) Лисенський-Ярославенко: Фінале — муж. хор. 7) І. Франко: Пісня і праця — декл. Б. Бемко, уч. V. кл. 8) а) Ст. Людкевич: Боже, Боже штося водит — сопр. сольо в супроводі муж. квартету; б) Топольницький: Вязанка пісень — міш. октет. 9) А. Єдлічка: Квіточка з України, форт. сольо — п. Мирон Левицький. 10) В. Кудрик: „За веснянку", веснянка — міш. хор. Всі хорові точки виконав „Бережанський Боян" під управою о. проф. д-ра Ф. Побігушки, що вже три роки працює як диригент мішаного й мужеського хору з упертою невтомністю й вірою, що доброю організацією т-ва навяже до традиції своїх славних попередників. Саля Українського Банку була гарно прибрана. На сцені прибраний був рушниками портрет основника і першого диригента т-ва, о. Остапа Нижанківського. Закінчило свято відчитання привітів від різних краєвих музичних установ, приветних осіб та установ і прив. осіб місцевих.

Присутній.

Спорт.

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ ЛЬВІВЩИНИ.

Цьогорічні лещетарські змагання за першенство львівської округи відбулися в суботу й неділю 22. і 23. ц. м. Були це скоки й гінці. Інших конкуренцій (18 км., слялом, дружинові змагання) не можна вже буде перевести, бо від найближчого тижня починаються краєві лещетарські змагання.

Отвертий конкурс скоків

організував К. Л. К. на скочні на Кортумівці. Цю скочню збудували члени львівських товариств У. С. Союзу. Дозволяє вона на максимальні скоки 26—28 метрів. У конкурсі взяло участь 11 змагунів з Черника, КЛК, УССК і Плаю. Змагання ці виказали, що під цим оглядом ми з року на рік поступаємо вперед.

Перше місце заняв Пелюшак (КЛК) з нотою 329,1 т., що скочив 22 м., 20,5 м., 20 м. Всі три скоки в дуже гарному стилі. Пізнати було, що солідно тренував, чого не можна сказати про всіх інших змагунів. Минулорічний мистець Рожанковський Я. (Черник) добув щойно третє місце (267,1 т.). Його скоки були також дуже добрі: 19,5, 20, але останній 22 м. з упадком. Через цей упадок випередив його Мартинович (УССК) — друге місце, 281 т., що мав скоки коротші (17,5, 17,5, 18,5), але всі устояні. 4) Крупка (Черник), 5) Назар Л. (Плай), 6) Спілко (Черник), 7) Рогожа (Черник), 8) Хамула (Плай), 9) Рожанковський С. (КЛК), 10) Рибачек (КЛК), 11) Слвецький (КЛК). Найдовші скоки мав Назар Л. (Плай) 24 м., 23 і 22 м., одначе два перші були з упадком і це не дозволило йому заняти кращого місця.

Гінці 4 × 10 км. і 4 × 5 км.

відбулися у винницьких лісах. Старт і мета коло читальні „Просвіти" у Винниках. Стартує 8 муж. дружин, 4 жіночі і 3 дружини юніорів. У конкуренції мужчин завзята боротьба розгорілася між чотирьома передовими львівськими товариствами: КЛК, Черником, Плаєм і У.С.С.К-ом. По першій зміні веде УССК перед КЛК, Черником і Плаєм. У половині бігу на перед висувається КЛК, за ним УССК і Черник мінімальною ріжницею кільки секунд. Одначе на останніх 10 км. виїзджає КЛК, маючи перевагу над Черником 6 мінут. Третій приїзджає на мету змагун Плаю Бойцун, що хоч їхав пів траси на одній лещеті, лишив за собою змагуна УССК-у. Цей порядок вже не змінється.

Вислід гінців 4 × 10 км.: 1) КЛК у складі Оберинська, Сенчишин, Рибачек, Пелюшак 2 год. 57:36. 2) Черник (Крупка, Рогожа, Рак, Спілко) 3:00:46. 3) Плай 3:04:... 4) УССК 3:06:06. 5) КЛК II, 6) УССК II. 7) Черник II. 8) КЛК сеньори.

В жіночих гінцях 4 × 5 км. перемогла дружина У.С.С.К. у складі: Дмоховська, Маковей, Адріанович, Фещ... — 1:49:18. 2) Стріла — 2:00.21. 3) КЛК. 4) УССК II.

Юніори: 1) Черник 1:52.40. 2) Богун I. 3) Богун II.

Змагання в гінцях організував Плай.

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ СОКОЛІВ

Рухлива сокільська лещетарська секція уладила в неділю 23. лютого ц. р. перші цьогорічні лещетарські змагання для посестер, учасників і побратимів. Змагання викликали велике зацікавлення, доказом чого те, що зголосилося поверх 50 змагунів.

Старт і мета на Голоску Великім; від старту бігли змагуни у прегарній околиці брюховицького лісу, відки вертались ріжними підходами й зїздами до мети.

Висліди змагань такі: **Посестри, біг 4 км.:** 1) Максимович (С. V.) 33 м. 43 с. — 2) Кульчицька (С. V.) 37:2... — 3) Пасічник (С-Б) 37:28 с. — 4) Семчук II. (С. IV.) 38:... с. — 5) Семчук I. (С. IV.). 6) Лотоцька, 7) Крохмаль.

Учасники біг 4 км. — 1) **Горбаль** (С-Б) 23 мін. ... — 2) Фільварків (С-Б) 26:12 с. — 3) Донілко (С. IV.) 26:... — 4) Богдан (С-Б) 26:50 с. — 5) Сошко (С. IV.) 27:2... — 6) Сиракуза (С-Б), 7) Макогон (С. V.), 8) Бандрів (С-Б). — Манька (С-Б).

Побратимн біг 12 км.: переміг **Верхола** (С. ІІІ.) в часі 59 м. 40 с. — 2) Голдун (С. V) 1:02.49, — 3) Лебіщак (С. IV) 1:03.11. — 4) Волоський (С. IV) 1:03.20, — 5) Ковачок (С-Б) 1:04.53, 6) Кулечко ІІІ (С. ІІІ) 1:05.20, 7) Колюба (С-Б) 1:05.24, — 8) Залеський (С. IV), 9) Корейба (С-Б), 10) Копач (С-Б), 11) Шевчук (С. V), 12) Савяк (С-Б), 13) Кулечко Д. (С. ІІІ), 14) Дякунчак (С-Б), 15) Пропінський (С. ІІІ), 16) Демчишин (С. ІІІ), 17) Легенький (С. ІІІ). Змагання були добре підготовані.

УКРАЇНЕЦЬ НА ОЛІМПІЙСЬКИХ ЗИМОВИХ ІГРИЩАХ.

З. Олімпійський ілюстрований додаток до „Гамбургер Фремденблятгу" з 8-го лютого ц. р. містить між чотирьома знимками світових „артистів на леді", Шефера, Е. Баєра й М. Гербер та Вільзона, гарну знимку буковинського земляка **Романа Турушанка** (про побут якого у Гарміш-Партенкірхен „Діло" своєчасно повідомляло), з таким підписом: Роман Турушанко з Румунії виявив у трейнінгу повне темпераменту совгарське мистецтво. У самім конкурсі штучної їзди добув Турушанко нотy 337,5 і суму місць 128; він опинився на 19-ому місці (на всіх 25 змагунів), залишивши за собою японців, американця, чеха й інших. **З. К.**

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ П. З. П. Н.

В суботу і в неділю відбули Загальні Збори П. З. П. Н-у у Варшаві. Збори рішили скасувати автономію суддів копаного мяча. Внесок львівської і краківської округи, щоб скасувати Лігу, перепав. Збори рішили теж прилучити дружини стрийського району до станиславівської округи. Згода П. З. П. Н-у потрібна доконче при переході грача з одної округи до другої, зате в одній окрузі потрібна лише згода окружної управи. З Ліги відпадають шороку дві дружини, а на їх місце входять дві найкращі дружини з А-кляси. Отже „Краковія" лишається поза Лігою. Опісля Збори прийняли ще кілька внесків і вибрали нову управу П. З. П. Н-у.

ГАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ У ЛЬВОВІ.

ЛЬВІВ. **Погонь — А. З. С. 7:1** (1:0, 3:0, 3:1). Змагання розіграли в суботу вечором. Видців коло 300.

ЛЬВІВ. **Лехія — Чорні 2:1** (2:1, 0:0, 0:0). В неділю Лехія перемогла Чорних. Гра на низькому рівні.

МІЖДЕРЖАВНІ ГАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ.

ГАМБУРГ. Мадярщина — Японія 3:0.

ВІДЕНЬ. Канада — Австрія 2:1 (:0, 0:1, 2:0).

БУКАРЕШТ. Варшава — Букарешт 0:2 і 2:0. Букарештські змагуни здобули перемогу в суботу шойно у третій терції. Вони перевищали польських змагунів технікою, швидкістю і зігранністю. Зате у неділю вирішили поляки змагання на свою користь. Гра була взагалі вирівнана.

МЯЧЕВІ ЗМАГАННЯ ЗА КОРДОНОМ.

БАРСЕЛЬОНА. Еспанія — Німеччина 2:1 (1:1). Не сподівано перемогли еспанські змагуни. Видців 60.000.

СОНЯ ГЕНЄ ДЕСЯТИЙ РАЗ МИСТЦЕМ СВІТА.

У Парижі закінчилися змагання за мистецтво світа у фігуровій їзді на ковзанках. Перше місце і мистецтво світа здобула вже десятий раз Соня Гені.

Нові книжки й журнали.

НОТИ.

Василь Барвінський: НАШЕ СОНЕЧКО ГРАЄ НА ФОРТЕПІЯНІ. На основі українських народних пісень. Ілюстрації Р. Яримовича. Власність автора. Видання „Супрому" у Львові. Стор. 19. ф. 4°.

о. Юрій Кікта: ТАБЕЛЯ АКОРДІВ НА 6-ТИСТРУННУ ГІТАРУ СТРОЮ Г, Ц, Д, г, г, д. Ярослав, 1936.

Шиоіть наш часопис!

ОГОЛОШЕННЯ

Театри

Український Мол. Театр „Заграва".

Снятин:

25. II. Ой не ходи Грицю (нова постанова).
26. II. Шан-Тонг.
27. II. Ой Морозе Морозенку.
28. II. Маніюс.
29. II. Стефко.

Режисерія театру викінчує постанову релігійної містерії „Голгофта". Рівночасно повідомлено аматорські гуртки Снятинщини, що театр улаштовує аматорські курси.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича.

Дрогобич.

25. II. Дівча з Маслосоюзу (вдруге).
26. II. Гори говорять.

Трускавець.

27. II. Дівча з Маслосоюзу.
28. II. Отаман Пісня.
29. II. Лев з Абісинії.

З Трускавця їде театр до Самбора.

Великий Міський Театр.

Вівторок, 25. II. год. 8. веч. Аб. 12. „Баль в Савою" виступ І. Кульчицької та Кав. Дембовського.

Середа, 26. II. год. 8. веч. Аб. 12. „Баль в Савою" виступ І. Кульчицької та Кав. Дембовського.

Четвер, 27. II. год. 8. веч. Аб. 12. „Баль в Савою" виступ І. Кульчицької та Кав. Дембовського.

Театр Різнородностей.

Вівторок, 25. II. год. 8. веч. Аб. 11. „Трафіка пані генералової".

Середа, 26. II. год. 8. веч. Аб. 11. „Трафіка пані генералової".

Четвер, 27. II. год. 8. веч. Аб. 11. „Трафіка пані генералової".

Кіна.

АПОЛЬО: „Карієра" з Мартою Еґерт.
АТЛЯНТИК: „Ц. К. вальс".
ВАНДА: „Щойно вчора", „Скамполо".
ҐРАЖИНА: „Кохай тільки мене".
КАСІНО: „Належу до тебе", „Кукурача".
КОЛІСЕЙ: „Кімната ч. 309" і ревія.
КОПЕРНИК: „Останні дні Помпеїв" і кольорова гротеска.
МАРИСЕНЬКА: „Збігдець із Яви".
МІРАЖ: „Моя маленька".
МУЗА: „Сон літньої ночі" на осн. Шекспіра.
ПАН: „Дві Йовсі".
ПАКС: „Марнотравний син" і актуальности.
ПАЛЯС: „Остання станиця".
РАЙ: „Додик на фронті" (Диняша).
СВІТ: „Пісня козака".
СТИЛЕВЕ: „Весела розведениця", ревія „Милі бальки".
ТЕНЧА: „Прощак із Багдаду".
ТОН: „Зов диких".
УТІХА: „Пекло" на основі Дантого та ревія.
ХИМЕРА: „Метрополітен" (з Льоренсом Тибетом).

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

Тироль.

Закордонне радіо.

Вівторок, 25. лютого 1936.

Ляйпціґ (382,2) 12.00 Популярний концерт, 20.10 „Циганська любов" оп. І. Штравса, **Мінхен** (405,4) 13.15 Популярна музика, 18.00 Мельодії карнавалу, дані в нові пробовники, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 15.00 Музика, 18.00 Арфа й віольончеля — солісти, 19.00 Карнавальні танки, **Берлін** (356,7) 14.15 Веселий карнавал, 16.00 Нова камер. музика, 17.00 Солісти, 21.10 „Берлін танцює, музика з різних льокалів, **Відень** (506,8), 21.10 Карнавалевий концерт, **Прага** (470,2) 17.20 Скрипковий ресітал, 20.25 Карнавал і піст — вес. авд., **Будапешт** (549,5) 17.30 Твори Чайковського, **Братислава** (298,8) 17.35 Спів ресітал, **Кельн** (455,9) 10.10 Карнавал 1936 р., **Рим** (420,8) 20.35 Вечір джезу, **Мілано** (368,6) 20.35 Сесилія ред. поема Л. Рефіче, **Париж** (1648) 21.00 Богема пучині, „Танці оп. Леонкавалля.

Середа, 26. лютого 1936.

Прага (470,2) 12.35 Легка музика, 16.10 Сальоновий квартет, 21.30 Скрипка, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00 Музика з усього світа, 16.00 Легка музика, 19.00 Фрагм. з оперетки „Чорна марена" І. Штравса, **Берлін** (356,7) 14.15 Скандинавські мельодії, орх., солісти, 16.30 Граємо та співаємо, **Париж** (1648) 17.00 Спів. ресітал, **Мінхен** (405,4) 18.00 Чорне та біле, авд., 20.45 „Фавст" симфонія Ліста, 23.00 Легка музика, **Будапешт** (549,5) 18.00 Сальон. музика 19.30 Трансм. з королівської опери. У прогр. дві казки Уайльда з муз. Губая та Радная, 22.35 Циг. музика, **Відень** (506,8) 20.25 Симф. концерт із участю скрипака Жака Тібо, **Рим** (420,8) 20.35 „Сибір" оп. Джордано, **Ляйпціґ** (382,2) 20.45 Розр. концерт, **Кельн** (455,9) 20.45 Радіодзеркало, вес. авд., 22.30 Легка й танк. музика, **Кошиці** (259,1) 21.45 Орх. твори Шостаковича.

Львівське радіо.

Вівторок, 25. лютого 1936.

6.30 Ранішня авдиція. 7.55 Трохи інформацій. 8.00 Авдиція для шкіл. 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для мол. дітей: „Про хлопчика, що не хотів митися", 12.30 Концерт камерної оркестри, малої дом. балети 13.25 Домашнє господарство, 13.30 З ринку праці, 13.35 Давні вальці в гр. пл. 16.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Легка муз. в гр. пл., 16.00 Скринька ПКО., 16.15 Скрипковий ресітал, 16.45 Вся Польща співає. 17.00 В дніти: Скарби Польщі 17.15 Театр Уяви: „Нікольо Паганіні" авд. Ст. Владавіна, 17.50 Куток мови. 18.00 „В Еспанії" з гр. пл. 18.30 Техн. скринька, 18.40 Сільська ревія, 18.45 Форт. ресітал, 19.00 Участь вравних шкіл у житті польської молоді в закордоні, 19.30 Реклям. концерт, 19.35 19.40 Спортові вісти 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 „Приповідки" монольог Альф. Польгара, 20.10 Концерт симф. орх., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 „Як бавилися в карнавалі тому 30 літ" легка муз. авдиція з конферансієркою й орх., 21.40 Прощання карнавалу (дві оркестри й солісти, подвійний вок. квартет), 23.05 Оповідання: „Про мудрого короля Матвія та дурного його Суслика", 23.15 „Кінець карнавалу" з гр. плит.

Середа, 26. лютого 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Авдиція для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Обовязки господині дому, 12.30 Концерт орх., 13.25 Хвилина домашнього господарства, 13.30 Концерт бажань, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Легка музика з гр. пл., 16.00 Гутірка Майстерклепки з Липиганною: „Льокомотива із скриньочок від сірників" гутірка для ст. дітей, 16.20 Спів. ресітал Тамари Правдіц-Лиймановоі, 16.45 Гутірка музика зі слухачем радія, 17.00 Чи варто вірити в поступ? 17.20 Для заміщ — гр. пл., 17.50 Про книжку Сокольніцького „Чотириццять літ", 18.00 Камер. концерт, 18.30 „Жеромський та Україна" літер. нарис ред. Мих. Рудницького, 18.45 Беніяміно Джільї — гр. пл., 19.00 Фейл.: Фр. Ліст грає у Львові, 19.20 Рекламовий концерт, 19.35, 19.40 Спортові вістки, 19.50 Актуальний репортаж. 20.00 Фантастичний світ у музиці — гр. пл., 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 Творчість Фр. Шопена (фортеп'ян, спів), 21.40 У ворота вічности — ред. поезії, 21.55 Актуальна господарська гутірка, 22.05 Концерт із циклю: Смичкові квартети Й. Гайдна, 22.40 Сальон. музика, орх.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.22—5.24.

Нім. марка 1·45—1·55, фр. франки 34.90—35·10, шв. франки 172.50—173·25, фунти стерлінги 25·15—26·30, австр. шілінги 99.00—101.00, чеські кор. 19.50—20.00, рум. леї 26.00—28.00, італ. ліри 32.00—35.00.

Золото: Долари 9.02—9.06, Рублі 4.75—4.85, Фр. франки 34.50—35·0, Корони 36.40—37.00, дукати 83.00—83.80; 1 грам золота 5.93.

Срібло: Корони 0.25, Рублі 1.30, Фльорени 0.70; 1 гр. срібла 7—8 сот.

Збіжє.

Ціни льоко Львів	від — до
Пшениця одн.	18.50—18.75
Пшениця зб.	18.00—18.25
Ячмінь бр.	16.00—16.25
Ячмінь одн.	13.75—14.00
Ячмінь на мливо	13.25—13.50
Ячмінь паст.	12.00—12.25
Дуб…	8.75—9.00
Висівки житні	8.25—8.50
Висівки пш. середні	9.75—10.00

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 24-го лютого ц. р. кооператива платила за: льоко Львів.

1 кг.	масла десерового бльокового без опакування	2·70 зол.
1 кг.	масла десерового в бочках враз з опакуванням	2·74·50 „
1 кг.	масла дес. експорт. враз з експортовим опакуванням для закорд.	2·75 „
1 л.	молока від 11. І. 1936	0·15 „
1 л.	сметани	0·75 „
1 кг.	яєць	3·30 „

Тенденція на масло, молоко, сметану та яйця сильна.

Маслосоюз повідомляє, що від 24. II. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці льоко подвіря птахорізні „М. С." у Львові, (вул. Деке, ч. 4):

Курки мол. товсті без остріг 1. кл.	1·00 зол.
Курки товсті з острогами 1. кл.	0.95 „
Індики товсті 1. кл.	1.00 „
Індички товсті 1. кл.	1.10 „
Гантарки товсті 1. кл.	1.20 „
Качки товщені 1. кл.	1.10 „

Приймає кури, качки, індики й гантарки в необмежених кількостях.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

Оповістки.

Подаємо до відома, що збірка переведена 2. 2. 1936 у Львові принесла нашому Т-ву зол. 414,36. При цій нагоді складає Т-во щиру подяку Т-ву студ. католиків „Обнова" і Маріїнським дружинам Студенток і іншим за поміч в збірці. — **Рада Т-ва „Рев. Миколая Бунса" у Львові.** 1575

КУПНО-ПРОДАЖА

ЦЕНТРАЛЯ ПАНЧІХ ПФАВ, Львів, Боїма ч. 12 поручає найсильніші вироби найдешевше. 1003 7-15

НАЙДУТЬ ПРАЦЮ

ШУКАЄМО заступників на збут нашої десерової бриндзі за провізією на терені цілої Держави. По інформації звертатися: Маслосоюз — Львів, вул. Б. Гловацького 23. 39,93 2—3

ОГОЛОШЕННЯ.

КОНКУРС.

Дирекція Мінерального Живця „Черче" Сп. з обм. пор. у Львові розписує конкурс на лікаря Живця в сезоні 1936 р. — Оферти вносити до 15. березня ц. р. на руки дир. Е. Чесника, Львів, вул. Руська 20. „Дністер". 1572

Чахотка легенів

є невблаганна і шороку, без різниці полу, віку й стану забирає дуже багато жертв. При поборюванні недуг: бронхіту, грипи, дошкульного кашлю, що перетомлює і т. ін. вживають лікарі

„БАЛЬСАМ ТРІКОЛЯН АГЕ",

який улекшує хорим плювати та усуває кашель. 13/ІІІ 2,—36

Жертви за БІЛЬ ГОЛОВИ … KOWALSKINA … фабр. …„КОВАЛЬСКІ" ВАРШАВА

РИЗНИЦЯ

кооперативне т-во в Самборі

поручає з нагоди близьких Великодних Свят свій багато засоблений склад церковних предметів, як: фелони, хоругви, прапори, стихарі, обруси, шалі до обходу, сукони на дарохранительниці, ручники до чаші, ілітони. Пропесійні образи, стінні, до іконостасів, хоругви і плащениці. Хрести ручні, напрестольні, процесійні, патериці, вічні лямпи, павуки, чаші, дарохранительниці, монстранції, підсвічники, лихтарі, лихтарні, гармонійні дзвінки і кадильниці.

Євангелія і всі парохіяльні книги і друки. Найліпше церковне світло й кадило.

Кидини, хідники.

Приймає старі чаші до направи і позолочування и висилає вже посвячені.

Направляє старі фелони по найдешевшій ціні.

Приймає замовлення на іконостаси, престоли, проповідниці, малювання церков, золочення іконостасів по цінах поміркованих за повною ґарантією так для греко-катол. як і православних церков.

Цінники засоб і оплачені.

ДИРЕКЦІЯ

РІЧПОСПОЛИТА ПОЛЬСЬКА

МІНІСТЕРСТВО СКАРБУ

Міністерство Скарбу подає оцим до публичного відома, що на підставі декрету Президента Річипосполитої з дня 14. січня 1936 р. про конверсію державних внутрішних позичок (Дз. У. Р. П. Ч. 3, поз. 10) та розпорядок Міністра Скарбу з дня 17. лютого 1936 р. (Дз. У. Р. П. Ч. 12, поз. 114) переводиться конверсію нижченаведених державних позичок на випущену на підставі згаданого декресу 4% Консолідаційну Позичку при збереженню нижчеподаних умовин.

I. До конверсії будуть приймати облігації таких державних позичок:

1) 5% державної земельної ренти серії I з купоном платним 1. червня 1936 р.;

2) 5½% будівельної позички серії II з купоном платним 15. грудня 1936 р.;

3) 5% державної вічної ренти серії I з купоном платним 15. грудня 1936 р.;

4) 4% премієвої інвестиційної позички, 3% премієвої будівельної позички серії I і 6% інвестиційної позички — без жадних купонів.

Крім цього будуть приймати до конверсії облігації 6% Народової Позички з усіма платними по дні 15. січня 1936 р. купонами (починаючи від купону платного 1. липня 1936 р.), але тільки від першопокупців цих облігацій та від осіб, які дістали ті облігації на засаді переливу згідно з обовязковими приписами про оборот облігаціями цеї позички.

Облігації 6% Народової Позички без купону, платного 1. липня 1936 р., але з усіми купонами дальшими та облігації 5% державної земельної ренти серії I без купону, платного 1. червня 1936 р., прийматимуть також до конверсії, одначе з тим застереженням, що з титулу конверсії будуть за них видані облігації 4% Консолідаційної Позички без перших 2-х купонів, платних 15. липня і 15. листопада 1936 р.

Облігації позичок, зложених до конверсії, підлягають виміні на облігації 4% Консолідаційнпї Позички у відношенні 100 за 100 іменної вартости.

Конверсія пічнеться з днем 15. липня 1936 р. і буде тревати 10 місяців, себто до дня 15. травня 1937 р.

Конверсію будуть переводити: каси скарбових урядів, Банк Польський, Банк Краєвого Господарства, Почтова Каса Ощадности, Державний Банк Рільний і їх відділи та інші уповажнені до цього Міністерством Скарбу домівки, яких листа буде подана до публичного відома.

Облігації позичок, наведені в точках 1—4, влада перестає викуповувати з днем 15. січня 1936 р., згідно з дотепершніми плянами і вони не приносити будуть уже відсотків та премій поза відсотками, що припадають за останній купон, якого хід почався перед днем 15. січня 1936 р. Купони, яких хід починається по дні 15. січня 1936 р. є неважні. Ті облігації, незложені до конверсії в приписаним речинці, підлягають умореннюна підставі їх іменної вартости найпізніше до 30 літ дорогою льосування, згідно з пляном умореня, установленого для кожної з цих позичок розпорядком Міністра Скарбу.

II. 4% Консолідаційну Позичку випускають з днем 15. травня 1936 р. на загальну іменну квоту 600.000.000 золотих в золоті в облігаціях на предявника по 50, 100, 500, 1000, 5000 і 10.000 золотих в золоті.

Постійне опроцентування позички дає 4 до 100 в річнім відношенні. Відсотки платні за зворотом відповідних купонів піврічно з низу в днях 15. травня і 15. листопада з винятком відсотків, які припадають за перші два купони і з яких перший купон обійме відсотки від 15. січня 1936 і буде платний 15. липня 1936 р., а другий купон обійме відсотки за дальший чотиромісячний час і буде платний 15. листопада 1936 року.

Позичка підлягає сплаті до дня 15. травня 1982 р. дорогою двократного в кожнім році тревання позички, починаючи від дня 15. листопада 1937 р., уморювання частин вильосовуваних з тією метою облігацій в днях 15. травня і 15. листопада на підставі усталеного пляну уморення.

Облігації позички, вильосовані до уморення за перших 10 літ її тривання, підлягають викупові з надплатою 20%, а вильосовані в дальших роках — з надплатою 15% понад їх іменну вартість.

Облігації позички мають усілякі права пупілярних паперів. Облігації позички разом із купонами та приходи від цих облігацій і купонів вільні від усяких податків і данин державних і саморядових.

Облігації позички у квоті, небільшої 5.000 золотих у золоті по іменної вартости та купони від цих облігацій не підлягають жадному заняттю, не вилучаючи заняття з титулу належитостей публично-правних.

Облігації позички будуть приймати по їх іменній вартості на податок від спадків і даровизн до квоти 25.000 золотих в золоті від кожного платника цього податку.

18 1-1